

کودکان بی‌گناهند جمهوری اسلامی مقصر است.

حسن رحمان پناه

طی خبری کوتاه اعلام شد که دختری نوجوان در شهر مریوان به اسم ژیلا ایزدی ۱۳ ساله از برادر ۱۵ ساله خود به اسم بختیار ایزدی حامله و دختری به دنیا آورده است. این خبر فضای ارتجاعی و ضدانسانی را علیه این دو کودک و خانواده آنها برانگیخت. جمهوری اسلامی و ارتجاع محلی همزبان و هم صدا این فضا را راه انداختند. جمهوری اسلامی که قانون ضدانسانی و زن ستیز آن در جیب هر آخوند و مزدوری موجود است بلافاصله دست به کار شد و مطابق معمول، حکم بازداشت و سپس اعدام و سنگسار صادر کرد. خواهر و برادر، زندانی و تصمیم به سنگسار ژیلا گرفته شد. جمهوری اسلامی که از روز اول سرکار آمدن دلخوشی از مردم کردستان و روحیه مبارزاتی آنها ندارد در کمین هر فرصتی است تا از مردم عدالتخواه این منطقه انتقام بگیرد. حرکت‌های اعتراضی و مبارزاتی در کردستان طی ماههای گذشته از جمله اول ماه مه سقز که به معضل فراقشوری برای رژیم تبدیل شده، اعتراض کارگران نانوائیهای سنندج در اعتراض به افزایش نرخ آرد، اعتراض کارگران اخراجی کارخانه شاهو در سنندج، اعتراض معلمان کردستان هم‌صدا با اعتراض معلمان در دیگر شهرهای ایران، برگزاری با شکوه مراسمهای روز کودک در شهرهای سنندج و سقز و جاهای دیگر، نشانگر روحیه اعتراضی و مبارزاتی گسترده و بالایی در میان مردم کردستان است. جمهوری اسلامی از این وضعیت به شدت نگران است. رویداد مریوان و رابطه جنسی دو نوجوان خواهر و برادر بهانه ای شد تا جمهوری اسلامی با اتکا به فرهنگ اسلامی وقوانین قرون وسطی در صدد انتقام برآید و از مردم ناراضی زهر چشم بگیرد.

ارتجاع داخلی هم با اتکا به رژیم اسلامی از این ماجرا قصد بهره‌برداری ضد انسانی داشت. آنها هم که سالها است از دست زنان و مردان مبارز، سوسیالیست و برابری طلب به ستوه آمده، از تشکیل اولین هسته اتحادیه‌های دهقانی تا کوچ تاریخی مردم این شهر مطابق رهنمود کومه‌له، از شرکت فعال مبارزین این شهر در جنبش انقلابی کردستان تا میدان ندادن به جریانات ارتجاعی از قبیل سپاه رزگاری و دارودسته مفتی زاده و مکتب قران و دیگر جریانات کهنه‌پرست، روزانه در فکر انتقام از بخش رادیکال و انقلابی جنبش کردستان بوده‌اند. مرتجعین هم همصدا با جمهوری اسلامی رویداد اخیر را غنیمت شمرده و به خدا و مسجد و قوانین ارتجاعی و اسلامی پناه بردند تا رفتار این دو نوجوان را ناشی از گسترش کفر و الحاد و آخرالزمان و انتقام خداوند از بندگان بی اختیار و خطاکار جار بزنند که شهر را فراگرفته است. مرتجعین همراه با جمهوری اسلامی که منبع تغذیه آنها و در ضمن از آنان نیرو میگیرد خواستار اعدام فوری این دو کودک شدند. رژیم و ارتجاعیون فضای ایجاد کردند که در آن اعلام شد پدر و مادر ژیللا و بختیار نیز خواهان اعدام جگرگوشه‌های خود شده‌اند. این ادعا به هیچ وجه حقیقت ندارد. این فرهنگ ضدانسانی و بی عاطفگی محصول قوانین و سیاستهای جمهوری اسلامی است که ۲۵ سال است در ایران آن را جار می‌زند اما هرگز موفق نشده است. این همان فرهنگ ضدانسانی و وحشیانه‌ای است که هزاران جوان دختر و پسر و انسانهای آزادیخواه را به رگبار گلوله بستند و پول تیر سوراخ کردن سینه این عزیزان را با بسته‌ای شیرینی از خانواده و پدر و مادر داغدارشان گرفتند. اگر در فضای ایجاد شده توسط جمهوری اسلامی و عواملش حتی پدر و مادر این دو نوجوان چنین اشتباهی هم از زبان آنها جاری شده باشد به هیچوجه حرف دل آنها نیست. شرایطی که آنها در آن قرار گرفته شرایطی

بسیار ناخوشایند با فشارهای روحی غیرانسانی بوده که آنان و دیگر بستگانشان نه به سرزنش و بی حرمتی بلکه به کمک و دلنواایی و مراقبت پزشکی نیاز داشته‌اند.

اما در مقابل جمهوری اسلامی و ارتجاع محلی حامی آن، موجی از اعتراض و نارضایتی مردم آزادیخواه و انساندوست در داخل و خارج کشور به راه افتاد که جمهوری اسلامی را ناچار به عقب نشینی کرد و از زبان مقامات ارشد رژیم حکم سنگسار ژیل را منکر و آن را به زندان تغییر دادند. مرتجعین محلی هم به سوراخهای خود خزیده و سکوت اختیار کردند اما نیش زبان آنان همچنان زهر ضدانسانی پخش میکند.

عقب نشینی رژیم اسلامی هرچند گامی پیروزمندانه برای مردم عدالت طلب و ناراضی نسبت به بازداشت این دو نوجوان و اعتراض به حکم ضدانسانی سنگسار و شلاق است اما کافی نیست. این دو کودک بی گناه و مقصر جمهوری اسلامی و قوانین و فرهنگ ارتجاعی و ضدانسانی آن است. اگر این دو نوجوان و میلیونها کودک ایرانی از روز اول ورود به کودکان و مدرسه، قوانین تبعیض آمیز اسلامی و ارتجاعی در مورد آنها اعمال نمی شد و بایکدیگر بازی، درس خواندن، ورزش و رابطه عادی کودکانه و انسانی داشته و آموزش علمی و امروزی میدیدند، اگر از همان دوران کودکی دیوار ارتجاعی و ضدانسانی جدایی جنسی آنان را از همدیگر جدا نمی کرد و اگر روابط جنسی هم از همان سنین نوجوانی برای آنها توضیح و آموزش داده می شد و چنین روابطی به تاپو تبدیل نمی شد، امروز یا چنین رویدای میان این خواهر و برادر روی نمی داد یا اگر هم روی می داد بلافاصله شمشیر اعدام و گودال سنگسار اسلامی در انتظار آنها نمی بود، بلکه تحت مراقبتهای پزشکی و روانپزشکی قرار میگرفتند. در چنین ماجرای دولت یا دخالت نمیکرد یا اگر دخالت میکرد به نفع این دو

کودک وارد ماجرا می شد و به مرتجعین امکان عرض اندام و دخالت در امور زندگی دیگران و ایجاد فضا و فشار روحی برای این دو نوجوان و خانواده آنها نمی داد. اما در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی و مطابق قوانینی ارتجاعی و قرون وسطی آن همه چیز وارونه و برعکس است، زیرا خود جمهوری اسلامی وصله ناجوری برتن جامعه ایران و کل بشریت است.

در ایران امروز آنچه مسبب جرم و جنایت است رژیم و قوانین ارتجاعی آن و مجریان و مدافعین قانونند. در جریان دستگیری عاطفه رجبی دختر ۱۶ ساله معلوم شد که قاضی حاجی رضایی و دیگر همکارانش به این دخترنگون بخت که دچار ناراحتی روحی هم بوده تجاوز کرده و جهت جلوگیری از رسوایی خود و نظام اسلامی او را اعدام کرده اند. آیا کسی میداند که در ایران تحت قوانین اسلامی-قرون وسطایی چندها نوجوان و جوان دختر و زن توسط قضات، حامیان قانون و مجریان آن مورد تجاوز قرار گرفته و بعداً اعدام شده اند؟ آیا کسی فراموش کرده که مراجع مذهبی برای حریص تر کردن مجریان قانون و جانیان زندانبان، فتوای شرعی تجاوز به دختران باکره در زندانهای صادر کردند تا به گفته آنها به بهشت نروند؟ آیا روزانه در گوشه و کنار ایران آخوندزده شاهد تجاوز و کشتار کودکان نیستیم که تجاوز و قتل ۲۲ کودک در جنوب تهران توسط دوجانی طی هفته های اخیر از نمونه برجسته آن بود؟ موارد فوق و دهها نمونه دیگر که روزانه در اخبار و نشریات منعکس میشوند حاکی از گسترش فرهنگ تجاوز و سرکوب و خشونت است که رژیم اسلامی و قوانین و نهادهای آن مسبب اصلی آنهاست.

واقعیت این است که در جهان امروز، اولین قربانیان خشونت و تجاوز بخصوص در کشورهای

که قانون و فرهنگ مذهبی و مردسالار در آنان حاکم است کودکان و زنانند که جزو ضعیفترین اقشار چنین جوامعی هستند.

ژیلا و بختیار ایزدی هم در مریوان نه مسبب تجاوز و عامل فساد و بی بندوباری، بلکه قربانی آنند. عامل و مسبب آن نظام طبقاتی و ضدانسانی سرمایه‌داری و در ایران، حامی آن، جمهوری اسلامی است. این دو نوجوان بیگناه و قربانی این نظام و قوانین آنند. باید فوری از زندان آزاد و از هرگونه پیگرد قانونی و ارتجاعی محفوظ باشند. مبارزه ما هم تا آزادی آنان باید متحدانه ادامه یابد.

۲۰/اکتبر/۲۰۰۴